

скиятъ синъ тръгне на разходка, тръбва ли да взима оржжие съ себе си да се защищава? Има кой да го защищава. Той всъкога е придруженъ отъ хора, които иматъ грижа първо за него, а после за себе си. Сѫщото се отнася и до всички хора. Колкото да е незначителенъ даденъ човѣкъ за обществото, въ кое то се движи, и за него сѫ опредѣлени сѫщества, които го пазятъ и защищаватъ. Отъ васъ се иска само едно: да слушате гласа на тия, които ви пазятъ и които се грижатъ за васъ.

Въ Америка нѣкѫде детето на единъ машинистъ обичало да си играе на линията, дето минавали тренове. Единъ денъ то пакъ излѣзло да си поиграе на линията, но тъкмо въ този моментъ пристигалъ експресътъ. Детето не забелязало пристигащия тренъ и спокойно си играело. Като наближилъ тренътъ, бащата видѣлъ детето си на линията и извикалъ: Лѣгай! Детето легнало на линията, тренътъ миналъ отгоре, и така се спасило. Какво щѣше да стане съ детето, ако се бѣше спрѣло да пита баща си, защо тръбва да легне? Щѣше ли да се спаси тогава?

Тѣй щото, каквото ви каже любовъта, слушайте гласа ѝ. Каже ли ви „лѣгай!“ — лѣгай. Ставай! — ставай. Мълчи! — мълчи. Говори! — говори. Каквото ви каже любовъта, слушайте гласа ѝ, изпълнявайте съветите и заповѣдите ѝ. Въ послушанието къмъ любовъта сели разрешението на всички въпроси. Искате ли да знаете, какъ ще дойдете до разбиране